

Lucie Trmíková (*1969)

Vystudovala herectví na DAMU v Praze. Po studiu byla v angažmá Činoherního klubu, kde hrála Natašu ve Třech sestrách, Elektru v Orestovi či Marii v Lakomci. Poté působila v Divadle Komedie. Za roli svaté Terezie z Lisieux získala roku 1997 Cenu Alfréda Radoka.

Nedávno měla premiéru v Divadle Na zábradlí hra Pera Olova Enquist, kde hraje jednu z hlavních postav. Spolu s Davidem Prachařem vystupuje v originální performanci Neúplný sen.

Kromě hraní píše i scénáře. Nyní dokončuje dramaturgii povídky svého oblíbeného autora Jana Čepa pro Českou televizi a na podzim bude mít premiéru její hra o Matce Tereze. Spolupracuje s Českým rozhlasem, kde pravidelně vystupuje v kulturním pořadu Spektrum.

Mám štěstí na role velkých žen

Herečka a scenáristka Lucie Trmíková nepatří k mediálně známým tvářím. Rozhodně jí to nevádí. Na jevišti se ale cítí moc dobře. „Ráda působím na druhé. A ráda prostřednictvím divadla s druhými komunikuji.“ Na letošních Letních shakespearovských slavnostech hraje postavu žárlivé Adriany v Komedii omylu.

Nepochází z divadelní rodiny, na gymnáziu se spíše zajímala o literaturu a psychologii. Od základní školy však chodila do dramatického kroužku. Tam ji její učitelka přemlouvala, aby šla na konzervatoř. Rodiče jí to ale zakázali. „Jsem jim za to vděčná, ve čtrnácti člověk neví, čím je.“ Učitelka nicméně naléhala dál, a tak se Lucie Trmíková ve čtvrtém ročníku gymnázia rozhodla, že přece jen zkusí DAMU. „Věděla jsem, že spousta lidí dělá přijímačky několikrát, a trochu jsem spoléhala na to, že to nevyjde. Jenže mě přijali napoprvé.“ A tak vsadila na divadlo.

Herečka

Celou její hereckou kariéru provázejí role velkých silných žen. Jako by si ji samy vyhledávaly. Za roli Terezie z Lisieux v inscenaci Tereška obdržela Cenu Alfréda Radoka. Tato role byla jedinečná, malý zázrak, jak sama říká, ale už se k ní nechce

Vybrala si román Françoise Mauriaka Pustina lásky a scénář pak poslala do televize. A opět to vyšlo. „Byl to pro mě vstup do neznáma, který vyšel, a mně se potvrdilo, že to zvládnou, že mě to baví a naplňuje.“

Právě nyní dokončila další scénář. Téma? Matka Tereza. Díky Tomáši Halíkovi se jí totiž dostala do rukou korespondence Matky Terezy. „Když jsem si ji přečetla, byla jsem ohromená – ona skoro celých padesát let svého života žila v obrovských vnitřních pochybách, v osamělosti a zoufalství, a nikdo to nevědl. Nepochybovala o tom, co dělá, pochybovala o své víře.“

Jana z Arku, Matka Tereza – to jsou osobnosti jednoznačné. Lucie Trmíková ovšem vyrůstala v ateistické rodině a k víře se dostala až v dospělosti. „Byl to dar. Nebyla jsem nějaký osamělec, který hledá a pak nalezne, u mě je to spojené se setkáním s lidmi.“ Připravované představení o Matce Tereze

At zkusím jakoukoli roli, vždycky se snažím jít do hloubky

vracet. Teď hraje v Divadle Na zábradlí postavu Blanche ve hře Pera Olova Enquist. „Blanche je srovnatelná s Terezkou silou a také mým stavem štěstí, když ji hraji.“ S obdobným zápalem ztvárnila také Janu z Arku. At už zkusí jakoukoli roli, snaží se jít vždy do hloubky, hledá si spoustu informací kolem. „Moc mě to baví a vlastně se tím i stále vzdělávám.“

Scenáristka

Od začátku byla v divadle zvyklá na velkou pracovní zátěž. Po narození prvního syna najednou měla pocit, že nic nedělá. „Vojta byl strašně hodné dítě, pořád spinkal, nebyla jsem taková ta ulítaná matka. Řekla jsem si, proč nezkusit scénář?“

prý bude překvapivé. Stejně jako Lucii Trmíkovou šokovala její korespondence, bude šokovat i pojetí inscenace. „Nebude to žádné hlazení a ubezpečování se v tom, jak krásně se žilo Matce Tereze.“

Divadelní manželství

Na první pohled je jasné, že Lucie Trmíková ráda experimentuje. Právě v tom se také výborně shoduje s režisérem Janem Nebeským, s nímž často spolupracuje. „S ním to vždycky znamená velkou otevřenost a odvahu pustit se do věcí, které nejsou prozkoumané.“ Je třeba hned dodat, že Jan Nebeský je i jejím životním partnerem. Neovlivňuje jejich vztah až příliš práce?